

عنوان مقاله:

چگونه توانستم علاقه دانش آموزانم را به یادگیری جهات اصلی افزایش دهم؟

محل انتشار:

ماهنامه پیشرفت های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش، دوره 4، شماره 40 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سکینه خاکسار - دانشجوی دوره مهارت آموزی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس خواجه نصیر کرمان

عزت الله ملک پور افشار - عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان، پردیس پسرانه خواجه نصیر کرمان

خلاصه مقاله:

بدون شک سفر کردن به بیابان، کوهستان و دریا برای گردش یا تحقیق علمی نیازمند به آموزش و فراگیری مهارت های مختلفی است؛ که در این میان شناختن و فراگرفتن مهارت های جهت یابی برای مسافران و گردشگران یکی از ضروریات سفر است. اگر نگوییم انسان از سرآغاز زندگی نیازمند دانستن مهارت جهت یابی بوده اما می توان اذعان داشت که از گذشته های بسیار دور تاکنون، انسان ها در سفرهای خود از مهارت جهت یابی استفاده کرده اند. با گسترش علم و فناوری در چند دهه اخیر همانطور که ابزارهای مختلف جهت یابی یکی پس از دیگری بوجود آمده اند؛ در سطوح مختلف نیاز به آموزش این مهارت هم افزایش یافته است. در دوره ابتدایی به منظور آشنایی دانش آموزان با مهارت جهت یابی در کتاب جغرافیا مواردی از آموزش مهارت جهت یابی آورده شده است. از آنجایی که در سنوات گذشته این مهارت به درستی به دانش آموزان آموزش داده نشده بود علاوه بر اینکه دانش آموزان این مهارت را به خوبی فرا نگرفته بودند در ابتدای سال تحصیلی متوجه شدم دانش آموزانم علاقه چندانی به فراگیری آن ندارند. لذا به منظور رفع این مشکل، بررسی علل بی انگیزگی دانش آموزانم نسبت به یادگیری این مهارت در قالب اقدام پژوهی در دستور کار بنده قرار گرفت. با بررسی های میدانی، مشاهده، مصاحبه و پرسشنامه، با دانش آموزانم توانستم پاره ای از مشکلات را شناسایی کرده و به رفع آنها اقدام کنم.

کلمات کلیدی:

دوره ابتدایی، اقدام پژوهی، مهارت جهت یابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1670792>

